
SOPA INSTANTÀNIA, PERÒ DE QUALITAT

Sopa instantània i altres contes (Cossetània Edicions, 2007) recull els quinze millors contes del 10è Premi de narrativa curta per Internet Tinet (Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2006), el guanyador del qual va ser el conte homònim a la primera meitat del títol d'aquest llibre.

Parlar –més ben dit, escriure- sobre un recull de contes sense tema comú que els enllaci i, més encara, quan són d'autors diferents pot pressuposar una dificultat. Com presentar-vos-lo comunament, quan no han estat creats amb la intenció de formar un llibre? Com, tanmateix, podem parlar-ne separadament i destacar-ne els aspectes més interessants sense desvetllar-ne la trama ni conduir-vos a la intuïció del desenllaç?

Escriure contes no és fàcil. Pot semblar-ho, quan, innocentment, els llegim, massa sovint, d'una revolada. "No pot costar gaire d'escriure, un text que es llegeix en quatre, sis, set minuts...", podríem pensar. I ens equivocaríem.

Un conte, especialment si és breu, com és el cas dels que conformen aquest volum, ha d'aconseguir aconseguir diversos objectius. D'entrada, condensar tota la informació en poques pàgines. Quina és, doncs, la informació cabdal de la història? Quines dades necessita el lector per comprendre els personatges? No hi ha espai a descripcions llargues i acurades, ni a grans retrospectives en les fictícies vides dels protagonistes perquè ens resultin més propers. Si les primeres pàgines d'una novel·la són decisives perquè un/-a lector-/a no deserti, en un conte ho són les primeres línies. El conte exigeix que qui l'escriu no es relaxi gens en l'acte creatiu: un paràgraf o una ratlla esdevenen un percentatge molt elevat del text i si trontollen, fan trontollar tota l'obra.

Aquests contes ho compleixen, no deceben. Són, recordem-ho, els finalistes d'un Premi que té, cada cop, més poder de convocatòria.

Encara que l'heterogeneïtat plani sobre aquestes pàgines, no hi manquen elements comuns. La gran diversitat de veus narratives que sentim en la seva lectura –d'ambdós gèneres, en

---

diverses persones i d'edats molt diferents- ens dibuixen mons que, d'una manera o altra, se'ns fan presents quotidianament i, segurament, a la majoria de nosaltres. Qui no ha pensat mai en la mort, pròpia o dels qui estimem? Qui no ha viscut algun fet que, en sentir-se explicar-lo, li semblava increïble? Qui no s'ha vist a tocar d'un penya-segat davant l'arribada d'un fill o de la seva absència? Qui no s'ha trobat absolutament sol entre la multitud o s'ha adonat que algú estava totalment perdut?

"Sopa instantània" (Premi Tinet 2006, escrit per Dora S. Farnós i Rovira) és narrat per una dona d'avançada edat, amb senzillesa, sense floritures, però d'una manera tan punyent que és impossible no commoure's. "Mama Gum^{TC}" i "La bossa" ens retornen, per l'aiguabarreig de realitat i fantasia, a les històries del mestre Pere Calders. La vida quotidiana, plena de capgirades que la canvien totalment, ens arriba a "Equilibris", "Solidaritat activa", "Jèssica Superstar", "El primer cop" i "Des del balcó", sovint amb la crueltat per companya de viatge. L'amor, en formes vàries, també hi té cabuda: en "Hotel Perifanos" i "Suor líquida", el més passional; en "Jo, també: t'estimo", l'incondicional i incombustible; en "Pare, hem de parlar" i "El joc del vent" –tan líric-, el que donem als fills. La immigració, en "Lluny del sorral", des de la perspectiva d'un infant. La paradoxa que inverteix el procés vital però que condueix, igualment, a la inexistència, en "Desnaixement". I en un exercici metaliterari, "El malson" inclou un personatge de luxe: Kafka.

Cada una d'aquestes narracions sublima l'instant que retrata i ens parla de les sorpreses –no sempre fantàstiques- que s'amaguen rere les pàgines dels calendaris.

NOEMI BAGÉS

Publicat al diari *El Punt* el 19 de novembre de 2007

http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=2634454